

Formanden: Folkethingsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Berg: Den ærebe Indenrigsminister har misforstaaet mig, naar han meente, at den Commission, som jeg omtalte, at det muligviis senere maatte blive nødvendigt at nedsætte, hvis man ikke kunde vente gennemgribende Forslag i Anledning af de omtalte Spørgsmaal fra selve Regjeringen — hvorom jeg iøvrigt ikke har opgivet Haabet — skulde som Gjenstand for sine Forhandlinger kun have Embedsmændenes Lønningsforhold i Ministeriernes Contoirer; nei, jeg meente, at Commissionen, som Gjenstand for dens Forhandlinger, maatte stilles samtlige Landets Embedsmænds Lønnings- og Pensionsforhold.

Indenrigsministeren: Ganske vist har jeg noget misforstaaet den ærebe næstsidste Tale, men hvad de 500 Rbd. til Stiftslandinspektørernes Forretningers Udførelse angaar, er det en Selvsølge, at, naar der ingen Stiftslandinspektørforretninger er at udføre, bliver Honoraret heller ikke udbetalt. Det er kun opført i Finantsloven for den Muligheds Skyld, at der i Finantsaaret skulde fremkomme Forretninger af dette Slags. Jeg troer med den ærebe Tale, at det er ganske overordentligt sjældent, at saadanne Forretninger forekomme, saa sjældent, at der vistnok ikke vilde være nogen særdeles Fare ved at stryge Posten; men dette vilde have til Følge, at naar der en enkelt Gang skulde være en større eller mindre Forretning af dette Slags, maatte Omkostningerne dertil afholdes af uforudsete Udgifter, eller ogsaa maatte de forlanges særligt bevilgede ved Tillægsbevilling.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Det ærebe Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds (Frølund) fremsatte igaar adskillige Spørgsmaal til mig, der bleve rettede i en saa bestemt Form, at jeg antager, at det ærebe Medlem ønsker at faae Svar paa dem. Jeg skal bestrebe mig for at gjøre Svaret lige saa bestemt som hans Spørgsmaal. Hans første Spørgsmaal angik Exa-

menscommissionen. Den ærebe Folkethingsmand gjorde ganske rigtigt opmærksom paa, at han isjer paa et andet Sted gjorde mig lignende Spørgsmaal, og han vil mindes, at jeg dengang tillod mig at underrette ham om Sagens Stilling, nemlig, at Spørgsmaalet om Examen for Seminarister — det er det, her tales om — var kommen under Overveielse og havde været Gjenstand for en Commissions Betænkning. Denne var indkommen, og der var afkrævet, som rimeligt var, Seminariedirectionernes Erklæringer over Sagen. Jeg tillod mig endvidere at sige ham, at jeg vel havde overveiet Sagen, men at den forekom mig saa tvivlsom, at jeg ikke dengang var kommen til en endelig Mening. Jeg maa nu supplere disse Meddelelser derhen, at det forekommer mig, at det Forslag, som Commissionen havde gjort, for det Første ikke vilde bidrage til at tilfredsstille den Trang til Rigelighed, som vistnok fra Begyndelsen havde foranlediget, at Sagen blev sat i Bevægelse. Sagen dreiede sig, som det ærebe Thing vil erindre, om, hvorvidt de Seminarieaspiranter, der underkaste sig Examen ved de private Seminarier, og de, som underkaste sig den Examen, som afholdes deels her i Kjøbenhavn, deels paa forskjellige andre Steder, som ere bestemte i Loven af 1857, vare stillede lige med dem, der underkaste sig Examen paa Statsseminarierne. Man har meent, at disse Sidste vare stillede ulige forbeelagtigere i flere Henseender, men det forekommer mig, at den væsentligste Fordeel, som de kunne siges at have, er den, at de blive examinerede af de samme Lærere, som de have hørt, og om hvis Foredrag de derfor have et klart Begreb, medens de Andre blive examinerede af Mænd, som de ikke tidligere have hørt holde Foredrag. Naar man i denne Henseende vilde tilfredsstille Krævet paa Rigelighed, vilde man ganske vist, som ogsaa den ærebe Rigsdagsmand dengang gjorde opmærksom paa, komme til at etablere en sælles Examenscommission for alle Seminarister, saavel for dem, der havde gaaet paa Statsseminarierne, som for dem, der havde gaaet paa de private Anstalter, ligesom ogsaa for de privat Forberedte. Naar man skulde tænke sig Sagen ordnet paa denne Maade, forekommer det mig utvivlsomt,